

Universitätsbibliothek Paderborn

Cursus Theologico-Moralis

Ad usum Tyronum elucubratus, Et in Quotidianis Prælectionibus
Quoad ea, quæ Moralis Theologia disputat De Sacramentis, & Censuris

Viva, Domenico

Patavii, 1723

Art. I. Quid, & Quotuplex sit Suspensio?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40650

Q U A E S T I O VI.

De Suspensione, Depositione, & Degradatione.

Agendum primo de natura, & multiplicitate Suspensionis. Secundo inquirendum, a quoniam possit ferri Suspension, & erga Quos? Tertio, Quam ob causam? Quarto, de ejus effectibus, ac violatione. Quinto, de ejusdem absolutione, & cessatione. Sexto, de Depositione, & Degradatione.

ARTICULUS I.

Quid, & Quotuplex sit Suspension?

- I. *Suspension est censura, per quam Clericus privatur usu officii, aut Beneficii. Abbatissa ab officio suspendi potest; ea tamen Suspension non est censura; Nec censuram incurrit is, cui Confessarius, vel Abbatissa prohibet, ne celebret.*
- II. *Multifariam Suspension dividitur, & subdividitur.*
- III. *Suspensus ab officio non est eatenus a Beneficio suspensus; nec e converso. Num possit Suspensus, aut excommunicatus percipere fructus Beneficii, si iis indigeat?*
- IV. *Si Beneficiarius sit suspensus, cunnam applicentur Beneficii fructus? Et num privetur jure eligendi?*
- V. *Suspensus ab ordine exercere potest actus jurisdictionis, & viceversa. Num autem Suspensus ab Ordine inferiore potest exercere actus Ordinis Superioris?*
- VI. *Suspensus ab Officio Sacraamenta potest recipere; quamvis ea administrare non possit.*
- VII. *Quomodo Suspension differat ab Excommunicatione, ab Interdictione, & ab Irregularitate?*

- I. **Q**uæritur primo; Quid veniat nomine Suspensionis?
Respondeo, Suspensionem in jure

Canonico significare cuiuslibet officii, vel actionis privationem; ut constat ex Clement. Capientes, & ex Trident. sess. 22. cap. 10. Et juxta hanc latior rem significationem etiam Abbatissæ, & Priorissæ ab officio suspendi possunt: Suspension tamen pressæ dictæ definitur, quod sit Censura Ecclesiastica, per quam Clericus privatur usu Ecclesiasticae potestatis sibi convenientis, aut ratione officii, aut ratione beneficij, aut viriusque simul. Brevius definitur, quod sit Censura, per quam Clericus privatur usu officii, aut Beneficii. Dicitur Censura, ut constet, eum, cui Confessarius, aut Abbatissa, qui censuras ferre non possunt, interdixerunt, ne celebret, non esse revera Suspension; unde nec irregularitatem incurret, si celebret; Et idem dicas de eo, cui illicitum est celebrare propter peccatum mortale, quod habet; Istorum enim suspensi, cum non sit censura, est penalis; suspensione vero propria dicta, qua est censura, non est penal, sed medicinalis. Dicitur deinde, Per quam Clericus, ut constet, hujusmodi censuram in laicis non habere locum. Henr. lib. 13. cap. 31. putat, etiam Abbatissam posse incurrire censuram, suspensionis ab officio; quia quamvis non sit Clericus, etiam regularis, & quasi persona Ecclesiastica capax officii spiritualis, & cuiusdam jurisdictionis, saltem ex commissione, ut docent Sylvest., & Laym. lib.

lib. I. tract. 5. part. I. cap. 3.; quatenus scilicet potest Pontifex, vel Episcopus, vel Provincialis Ordinis, sub quo vivunt, committere Abbatissæ quemdam usum jurisdictionis, Verbi gratia, dispensando Monialibus in lege jejunii. Communius tamen negant, posse Abbatissam stricte suspendi ab officio; quia talis jurisdiction ex commissione, quæ competit Abbatissæ, competere etiam potest Laicis. Dicitur demum, quod per suspensio-nem Clericus privatur usi officii, aut beneficij, ut constet, suspensionem non tollere officium, aut beneficium; non tollit enim neque ordinem, neque jurisdictionem, neque jus beneficij Ecclesiastici, sed solum prohibet eorum usum, seu exercitium.

II. Quaritur secundo; Quotuplex sit Suspensio?

Respondeo, dividi primo in eam, quæ est solum ab officio, aut solum a Beneficio, quæ sunt suspensiones partiales; & eam, quæ est ab utroque, quæ dicitur suspensio totalis: Etenim cum in personis Ecclesiasticis hæc duo tantum reperiantur, officium, & beneficium, suspensio debet usum vel alterutrius, vel utriusque prohibere.

Nomine autem officii, ut advertit Suar., intelligitur omnis potestas spiritualis, sive sit Ordinis, sive Jurisdictionis, sive Ecclesiasticae administrationis. Nomine vero Beneficii intelligitur jus perpetuum ad Ecclesiasticos fructus, seu proventus ob spiritualem aliquem titulum percipiendos. Quando autem absolute imponitur in jure Suspensio, intelligitur suspensio ab utroque, scilicet ab officio, & beneficio; ut docent communiter Doctores apud Suar., & Hurt. contra Felin., & Burgent., qui docent, intelligendum esse tantum de suspensione ab officio. Ratio communis sententia est manifesta, quia non est major

ratio de uno, quam de alio; ergo ab utroque suspendi debet; nisi ex contextu habeatur limitatio ad unum tantum. Si tamen imponatur in jure Suspensio sententia ferenda, relinquitur arbitrio judicis, num debeat suspendere ab alterutro, an ab utroque, ut iidem Doctores docent.

Subdividitur deinde Suspensio partialis in plures alias partiales prævaricatae officiorum, & beneficiorum; nam aliquando Episcopus in jure suspenditur tantum a consecratione alterius Episcopi, aliquando a collatione presbyteratus, aliquando a collatione solius primæ tonsuræ, aliquando simpliciter ab Ordine. Eodem modo alii Clerici aliquando suspenduntur tantum ab officio Sacerdotali simpliciter, aliquando a sola celebratione Missæ, vel a munere audiendi confessiones &c. Idem dicas de suspensiōne a jurisdictione; necnon de suspensiōne a beneficio. Interdum enim fertur suspensio tantum a quotidianis distributionibus, vel a dimidia parte fructuum; idque vel ad tempus, vel in perpetuum.

III. Infertur ex dictis primo, Suspensum ab officio non esse eatenus suspensum a beneficio; etenim si horas canonicas recitet, & per Vicarium satisfaciat muneribus sui officii, potest licite fructus beneficij percipere: Quamvis, ut notat Sanch., si suspensio ab officio ob delictum grave perpetuo duratura sit, privari debet Beneficiatus suo beneficio. Eodem modo suspensus a beneficio non est eatenus ab officio suspensus: Quare hic privatur tantum perceptione fructuum, & administratione temporali sui beneficij, ac proinde constitutus est ei Æconomus; nam si ille se ingerat interdictæ administrationi beneficij, ipso jure eo privatur, ex cap. Cupientes, de electione, in 6., ut communiter docent cum Sayr. & Laym.

ym. Si tamen suspensus a beneficio, necnon excommunicatus sit in indigentia, nec per ipsum stet, quomodo liberetur a censura, potest percipere fructus beneficii, qui ad se, & suos alendos necessarii sunt, ex Navar., Con., & aliis apud Laym. hic cap. 1. Imo potest omnes fructus sui beneficii percipere, si non sint copiosissimi, sed correspondentes labori, quem serviendo beneficio impedit; quia habent rationem stipendi, non fructus; ut docet Avil. apud Laym.

IV. Dubium est; Cuinam applicandi sint fructus beneficii, quando Beneficiatus est suspensus?

Respondeo cum Bonac. hic punct. 2., applicandos esse in utilitatem Ecclesiae; distributiones vero suspensandas esse aliis Clericis, qui Choro intersunt, ex cap. *Si quis* 17., *quest.* 4. Idem dicendum ex Suar. de fructibus pensionis collatae titulo Clericali, ac de fructibus beneficii; quia talis penso nihil aliud est, quam ius percipiendi fructus ex bonis beneficii: Quicquid alii sentiant in contrarium.

Notandum tamen cum eodem Bonac., Suar. Con., quod suspensus a beneficio non privetur distributionibus, quæ non dantur intuitu beneficii, ut sunt Anniversaria, vel stipendia mislarum.

Dubium est secundo; An suspensus a beneficio amittat jus conferendi, aut eligendi, quod ipsi ratione beneficii competit?

Respondeo cum Suar. disp. 27., Con., Laym. contra Sayr., Navar., Henr., probabilius esse, quod non amittat; quia collatio, & electio non numerantur inter fructus beneficii, quorum perceptio suspenso interdictitur, sed potius sunt actus officii, & quasi jurisdictionis competentis Beneficiato ratione beneficii: Adde, quod quando in jure aliquis suspenditur a

beneficio, & a jure eligendi, id ipsum exprimitur, ut in cap. *Cum in cunctis ultimis, de electione.* ergo nisi exprimatur in Canone, tale jus non amittitur.

V. Infertur ulterius, quod suspensus ab Ordine possit exercere omnes actus jurisdictionis, qui actualem usum Ordinis non requirunt: Exempli gratia, potest Episcopus suspensus ab Ordine delegare alteri potestatem solvendi; quamvis ipse audire confessiones, seu absolvere non possit. Et converso suspensus a jurisdictione potest exercere actus ordinis, & officii sui spiritualis, qui jurisdictionem non requirunt; Verbi gratia, potest sacrificare, & officium custodis, & administratoris Ecclesiastici exercere; Non potest tamen absolvere; cum absolutio jurisdictionem requirat: Et propter eandem rationem non potest Parochus ita suspensus ministrare Oribus suis Sacraenta tanquam Pastor ordinarius; nec Episcopus subditis suis Ordines conferre, aut alteri licentiam dare conferendi Ordines.

Dubium hic est; An suspensus ab Ordine inferiore (puta Episcopus ab Ordine Sacerdotali) possit exercere actus Ordinis superioris, puta Episcopalis, qui absque exercitio Ordinis Sacerdotalis qua talis exerceri possunt?

Respondeo, negare plerosque apud Suar. disp. 64. sest. 4.; quia cui non licet, quod minus, est non debet licere, quod est majus. Arg. Leg. Legatorum §. ultimo ff. de Interdictis. Verum idem Suar., Con. Sà, & alii apud Laym. probabilius docent, regulam istam, quod non liceat majus ei, cui non licet minus, intelligendam esse, quando majus, & minus inter se connectuntur. Quare Sacerdos suspensus ab officio Diaconi non potest celebrare, quia sic euangelium legit, quod est proprium Diaconi; Potest

est tamen confessiones audire, solemniter baptizare, &c., quia hæc ab officio Diaconi separantur, & sunt in diverso genere: Quamvis autem ea exercere non deceat, si tamen exerceat, non sit irregularis. Addit Laym., posse aliquando prohiberi quod minus est, non prohibito quod est majus; præsertim si in usu minoris, non majoris sit commissum aliquid delictum; in quo casu licitum est exercere quod majus est, non quod minus: Exempli gratia, Si Episcopus suspendatur a collatione Ordinum minorum, liceat confert majores, ex Suar., Avil., Con., & aliis.

VI. Infertur tertio, suspensum ab officio posse quidem Sacraenta recipere, non tamen administrare; quia solum administrando Sacraenta exercet officium, & jurisdictionem contra prohibitionem, ut notat Bonac.

num. 15.
Dividitur demum Suspensio in eam, quæ est a jure, & quæ ab homine. Rursus in Temporalem, & Perpetuam; Illa est cum limitatione temporis, verbi gratia per triennium, donec reus satisfaciat; hæc vero sine temporis limitatione. Differt tamen a Depositione & Degradatione, quia per has inducitur universalis privatio officii, & beneficii sine spe reconciliationis, & cum certa solemní cæmonia, non vero per suspensionem, ut communiter Doctores.

VII. Ex dictis patet, quomodo suspensio etiam ab Irregularitate, necnon aliis censuris differat; Nam Irregularitas privat susceptione Ordinis, ejusque usu; Suspensio vero privat tantum usu non solum Ordinis, sed etiam beneficii, & cuiusvis Ecclesiasticae potestatis. Differt præterea ab Excommunicatione minore, quia hæc privat solum perceptione passiva Sacramentorum; Suspensio vero privat perceptione activa pertinente

Pars VIII.

ad Ordines, aliosque habet effectus: Differt etiam ab Excommunicatione majore; tum quia hæc plures alios habet effectus præter effectus suspensionis; tum etiam, quia Excommunicatione major privat actionibus, quatenus sunt quedam communicatio cum fidelibus; at Suspensione privat iis, quatenus sunt quedam functio officii, vel beneficii. Quibus adde, Episcopum non posse ferre excommunicationem dimidiate, seu relate ad hoc tahtum, non illos effectus. Verbi gratia privando excommunicatum Ecclesiæ suffragiis tantum, & non communicatione fidelium; quia effectus excommunicationis sunt a jure determinati; unde non possunt coartari ab Episcopo, cum non possit hic dispensare in jure communio: Contra vero potest Episcopus suspendere dimidiate, videlicet ab officio, non a beneficio; ut constat ex usu, & juris permissione.

Ex quo sequitur, quod possit Episcopus suspendere effectus aliquos suspensionis, non vero excommunicationis; ut usu etiam receptum est.

Demum differt suspensio ab Interdicto, quia suspensio non inducit privationem tot rerum, sicuti Interdictum; hoc enim privat participatio omnium divinorum officiorum; illa vero privat tantum usu potestatis Ecclesiasticae.

ARTICULUS II.

A quo ferri possit Suspensio, &
Erga quos?

- I. Qui potest excommunicare, potest etiam ferre Suspensionem, & e converso. At non eatus juxta usum Ecclesia ferre poterit Interdictum.
- II. Clerici dumtaxat possunt hac censura irretiri. Suspensio generaliter lata contra Clericos non comprehen-

S dit